

2 Pet. 3, 17-18 - preek NGKE - 15-5-2016

Pinksteren: 'Groeien in de Geest van de Heer'

Een indrukwekkende ervaring?

Storm binnen in het kerkgebouw,

vuur,

exotische talen die van alle kanten klinken,

dat zou ik wel eens mee willen maken!

Als kleine jongen leek me dat héél spannend.

en vanaf mijn plekje achter in de kerkzaal stelde ik me voor hoe dat er uit zou zien in ons kerkgebouw.

Storm, vuur en talen in Niezijl (daar kom ik vandaan).

Maar 't was nooit zo,

ook niet op Pinksterzondag.

Er was de preekstoel als altijd.

Daarnaast de psalmborden en boven me klonk het orgel.

Maar nooit exotische talen, vuur en storm in onze kerk.

Die storm was er alleen wel eens buiten,

onderweg naar de kerk toe.

Daar kon je zo lekker tegenin lopen,

Pinksteren: 'Groeien in de Geest van de Heer'

met je haren in de wind.
 Wat had ik dat graag eens binnen meegemaakt:
 mijn haren in de wind!
 Maar dat gebeurde nooit in onze kerk.

En toch, waaide de Geest daar ook.
 Immers, de Geest heeft mijn hart daar wel kunnen bereiken.
 Het feit dat ik hier sta te preken
 is daarvan het bewijs.
 Tenminste voor mij wel.

De komst van de Geest is niet zo simpel en overduidelijk,
 als het hier in de geschiedenis lijkt.
 Voor sommigen wel.
 Zij ervaren storm, vuur en talen.
 Voor anderen niet,
 zij waren er net niet bij,
 komen pas later op het rumoer af,
 en leggen wat ze horen heel anders uit:

‘Wat staan ze daar te lallen’.
 ‘Ze zijn bezopen, joh!’

Wij vergelijken de Heilige Geest wel eens met de wind.
 En daar is echt iets voor te zeggen.
 En toch is de komst van de Geest geen simpele en overduidelijke ervaring,
 zoals een storm dat is.
 Een storm ervaart iedereen.
 Of je er nu in gelooft of niet.
 Het is een gemeenschappelijke ervaring waar je met iedereen over kunt praten:
 ‘tsjonge wat waaide het zeg!’,
 ‘Nou vond je ook niet!’
 Maar toen de Geest kwam
 maakten sommigen dat helemaal mee,
 maar moesten anderen eerst nog wat doen om het ook mee te kunnen maken.
 Die hadden eerst nog uitleg nodig en duidelijke instructie.
 ‘Wat moeten we doen?’, vragen ze aan Petrus, de uitlegger.
 En hij zegt hen:
 ‘Breek met het leven dat je nu leidt,
 ‘laat je dopen in Jezus’ naam om vergeving van je zonden te krijgen,
 en dan krijg je de Geest (ook) kado.’

Conclusie: de Geest komt alleen daar waar er ruimte voor Hem wordt gemaakt.

Dat is zo voor Judith,
 dat is zo voor iedereen die hier zit.

De periode waarin we leven

Je geloof belijden is ook niet een eenmalige gebeurtenis.

Eenmaal bereikt door de Geest en tot geloof gekomen,

moet je uitkijken dat je het geloof niet weer verliest.

Dat geldt voor ons allemaal, ook voor Judith.

Sommigen hier hebben misschien het idee:

‘Judith is er nu wel, zij heeft het eindpunt in haar geloofsreis bereikt.’

Maar dat is niet zo.

Deze dag markeert niet haar aankomst op de eindbestemming,

maar op een punt ergens onderweg.

Een belangrijk punt,

zij laat ons weten zich aan de leiding van haar Heer toe te vertrouwen.

Dat is een feest waard.

Maar vanuit dat punt gaat de weg weer verder.

Dat ziet Judith zelf ook zo: ‘Hij leidt me voort’.

M.a.w. ik ga nog verder achter Jezus aan.

Ook in de brief van Petrus lees je dit.

Petrus schrijft de brief als een oude man,

als een soort testament voor de gelovigen die hij kent.

Want deze brief is geadresseerd aan gelovigen (1,1).

Het belangrijkste dat Petrus de gelovigen nalaat is een waarschuwing en een aanmoediging.

Ook zij zijn nog niet gearriveerd

Dat heeft Judith zonet voor ons gelezen.

17 Geliefde broeders en zusters, u weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat u niet meeslepen op de dwaalwegen van wettelozen. Laat uw standvastigheid niet varen,

18 Maar groei in de genade en in de kennis van onze Heer en redder Jezus Christus. Hem komt de eer toe, nu en in eeuwigheid. Amen.

(2 Pet. 3:17-18 NBV)

In reïstermen: ‘val niet maar vorder!’

Dat heeft alles te maken met de periode waarin we nu leven.

Wij hebben de gewoonte de geschiedenis in te delen in perioden.

Dat doen we aan de hand van wat het leven van mensen in die periode typeert: van jagers en boeren, via ontdekkers en hervormers, naar de periode van televisie en computers.

Voor Petrus is er echter maar één historische periode:

die tussen Jezus’ eerste komst en hemelvaart en zijn terugkomst.

Zeg maar, wij leven in de ‘tussentijd’.

En Petrus typeert die periode aan de hand van wat de Heer typeert.

De tussentijd is de periode van ‘het geduld van de Heer’ (3,9).

Want Hij wil ‘dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat’

M.a.w. de Heer wil iedereen redden,

daarom dat geduld.

Hij wacht met terugkomen totdat zoveel mogelijk mensen de kans hebben gehad zich door Hem te laten redden.

Die beslissing om je te laten redden moet je nu, in deze periode, nemen.

Als de Heer terugkomt is de tijd waarop dat kan verleden tijd.

In de historische tijdlijn van het Koninkrijk van God,

leven wij dus in het 'tijdperk van de Exodus'

het tijdperk van de uitweg, de redding.

Die is er al eens eerder geweest voor één volk, Israël

maar nu is die er voor de hele mensheid.

Een tijdperk dat wat lang lijkt te duren.

Sommigen twijfelen zelfs of de Heer ooit weer terug zal keren.

Maar die duur heeft alles te maken met het geduld van God.

Hij wil immers dat er in deze periode zoveel mogelijk gered worden.

Generaties lang krijgen mensen de tijd van Hem.

Niet vallen maar vorderen

Maar hetzelfde tijdperk zou je ook 'de periode van het gevecht om de zielen' kunnen noemen.

Petrus waarschuwt in deze brief voor 'spotters' en 'dwaalleraars'.

Mensen die er bewust op uit zijn, christenen op andere gedachten te brengen.

Met boodschappen die je zo in de war brengen,

dat je het evenwicht kwijtraakt,

struikelt, valt, en zo van de weg achter Jezus aan raakt.

Die desinformatiecampagne loopt de hele periode van redding al.

Sinds Jezus' hemelvaart.

Steeds neemt het weer andere vormen aan, die past bij de mensen die dan leven.

Allerlei andere boodschappen proberen ons uit evenwicht te brengen.

Bijv.: 'verwacht je geluk van je eigen verstand.'

Je zou voor geluk ook redding kunnen invullen.

Onze denkproducten zullen de wereld redden en ons een beter leven geven.

Al denkend ontwikkelen we ons naar een betere wereld toe.

Of:

'verwacht je geluk van een goede carrière.'

Vul voor geluk maar weer redding in.

Doe je best op school, verover een goede baan met een goed inkomen, dan zul je gelukkig zijn.

Of:

'deze wereld heeft helemaal geen redding nodig.'

Een mensenleven is nu eenmaal wat het is, er zit een eind aan.

Tot die tijd kun je er maar het beste zoveel van genieten.

Broers en zussen, dit zijn geen simpele boodschappen.

Deze campagne is zo goed, dat we er soms helemaal door meegesleept worden.

Dat we het niet meer anders kunnen zien dan zo.

Helemaal in de ban van een andere boodschap kunnen raken.

Op korte termijn lijkt het allemaal te kloppen,

pas op lange termijn ontdek je dat het niet helemaal waar is en dus helemaal niet waar.

Centraal in al dit soort misinformatie is dat wij mensen onszelf wel kunnen redden. En dat blijkt niet zo te zijn, kijk maar in de geschiedenis. Petrus waarschuwt ook ons: 'laat je niet meeslepen.' (17)

Om je niet mee te laten slepen door die machtige, overtuigende, boodschappen, helemaal in onze tijd, waarin ze perfect gecommuniceerd worden, moet je leren vertrouwen op je Heer Jezus.

Hij zegt ons:

'God houdt van je.

Daarom heeft Hij Mij gestuurd

Ik zal je redden van je diepste nood: de zonde die je leven verwoest.

Vertrouw op mij en je zonden zullen vergeven zijn.

Volg mij en je leven zal nieuw worden.

Je leven zal gered zijn en je zult gelukkig worden.'

Maar om dat te blijven zien, tussen al die andere boodschappen, moet je groeien in de genade en de kennis van onze Heer.

Zo vorder je op de weg achter Hem aan.

Dat betekent niet: 'laat je kennis over de Heer groeien.'

'Ontwikkel je kennis en wees gered en gelukkig.'

Kennis over de Heer, los van de Heer, zal je niet redden.

Ook kun je niet groeien in genade, los van je Heer.

Wij kunnen Gods genade helemaal niet laten groeien.

'Groeï in genade en kennis van de Heer' is één uitdrukking.

Genade en kennis horen bij elkaar.

De genade van God in ons leven groeit, naarmate we de Heer beter leren kennen.

Dat is niet alleen meer over Hem weten, maar Hem steeds beter leren kennen, door in alle situaties met Hem om te gaan,

door in alle omstandigheden op Hem te vertrouwen.

Hoe meer we Hem leren kennen, des te sterker staan we in Gods genade.

Groeï in genade en kennis van de Heer,

is dus dat wij kleiner worden en de Heer Jezus groter.

Dat wij het niet verwachten van ons zelf, van ons verstand, onze werkkraft en onze slimheid,

maar van onze Heer Jezus.

Dat is groeien in de Geest van Jezus.

Dit is ook nog anders waar

als wij kleiner en afhankelijker worden,

is er meer ruimte voor de Geest van Jezus.

Want door zijn Geest woont Jezus in ons.

En als ons ego kleiner is, krijgt de Geest meer ruimte.

De groeirichting is dus van de grote hand naar het kleine handje (zie boven).

En niet andersom, zoals wij misschien denken.

Een verhaal

De Heer geeft ons onze eigen verantwoordelijkheid.
 Het is ook goed die te nemen.
 Maar denk niet dat je jezelf kunt redden, laat dat aan Hem over.
 Soms moet je in de praktijk ontdekken hoe dat werkt.
 Zo ken ik het verhaal van iemand die alles in één keer kwijtraakte:
 zijn baan, zijn inkomen, zijn huis,
 de waardering van veel van zijn bekenden.
 Allemaal in dezelfde periode.
 Hij kon daar zelf niets aan veranderen.
 Hij dacht dat hij wel vertrouwde op God,
 maar toen zijn banksaldo zakte, werd hij toch heel onrustig.

En juist in die situatie,
 dat hij zich klein en afhankelijk voelde,
 en zich niet meer zelf kon redden,
 kon de genade en de kennis van de Heer groeien.
 Terwijl hij bezuinigingsplannen maakte,
 eerst maar niet op vakantie, en zo
 bleef de Heer zorgen
 -dat deed Hij al natuurlijk.
 Een jaar later zat hij op een camping in Rome,
 hij had een nieuwe baan, en inkomen,
 een eigen huis
 en kon zelfs op vakantie gaan.
 de Heer had overal voor gezorgd!

Wat in het klein zo is, is ook in het groot zo.
 Als je de Heer de ruimte geeft en Hem vertrouwt,
 zal Hij je leven ook zeker redden.

Wat moeten we doen?

Judith, het is een feestdag vandaag.
 we hebben gehoord van je vertrouwen in de Heer.
 Daar mag je veel van verwachten.
 Je zult bij Hem de redding van je leven en je geluk vinden.
 Vandaag denken we terug aan de dag dat de Geest in ons midden kwam wonen.
 Wat mooi: de Heer die ons zo goed gezind is,
 dat Hij altijd bij ons wil wonen.
 Dat maakt het vandaag een dubbele feestdag.

Maar wij hebben zelf ook nog iets te doen.
 Petrus waarschuwt jou en ons.
 We hebben ook heel veel te verliezen.
 Daarom pas op en laat je niet meeslepen door alle andere boodschappen en theorieën,
 die je geluk beloven buiten de Heer Jezus om.

Groei, ontwikkel je, neem je verantwoordelijkheid,
en neem je plaats in ons midden,
als volgroeide gelovige.
Maar blijf voor je Heer altijd een kind,
klein en afhankelijk.
Groei (op) in Gods Geest.
Maak ruimte voor Hem.
Ervaar zijn genade
en weet je door Hem gedragen.
Alleen zo zul je geluk en redding vinden.

Amen.

(c) ds. Wieb Dijksterhuis. mei 2016